

A Fővárosi Ítéltábla dr. Balczó Gábor Tamás ügyvéd (....) által felperesnek dr. Rehák Attila ügyvéd (...) által képviselt alperes ellen megbízási díj megfizetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2018. február 9-én kelt 1.G.40.293/2015/28. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - zárt tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.500.000 (egymillió-ötszázezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget, az államnak külön felhívásra 2.500.000 (kétmillió-ötszázezer) forint meg nem fizetett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes mint befektető és az Kormánya között 2009. szeptember 11. napján befektetési szerződés jött létre a gyógyszeripar fejlesztése, az oltóanyagok és szérumok, biológiailag aktív adalékok termelésének növelése, valamint az Köztársaság belső piacának és a külpiacon a fentiekben felsorolt termékekkel történő ellátásának biztosítása és a vonatkozó világszabványoknak megfelelő termékek gyártása céljából.

A 2.3. pont szerint a befektetések teljes értéke 5 év alatt 100.000.000,- USD.

Influenza elleni készítmény (védőoltás) gyártásának megteremtése, know-how átadása, termelési berendezés szállítása 35.000.000,- USD értékben (határidő: 2012. március 30.)

Adsorbeált Di-Per-Te, BCG, BTV elleni oltóanyagok teljes termelési ciklusának létrehozása know-how adaptációjával, a termelési berendezés megvásárlásával 25.000.000,- USD értékben (határidő: 2012. augusztus 01.)

.... Sejterápiás (össejt) és Génterápiás Központ létrehozása 30.000.000,- USD értékben (határidő: 2013. január 01.)

Biológiailag aktív adalékok termelésének megvalósítása 10.000.000,- USD értékben (határidő: 2013. június 01.)

A 3.1. pont szerint a felek által történő aláírás után a szerződést az Alkalmazott törvényhozásnak megfelelően jóvá kell hagyatni, és a szerződés a jóváhagyásról hozott döntés napján lép hatályba és 10 évig marad érvényben.

Az 5.1.1. pont szerint a befektetési projekt a tervdokumentációnak (megvalósíthatósági tanulmánynak) megfelelően fog megvalósulni, melyet a befektető készít el, és amelyet 2010. január 31-ig az Alkalmazott Törvényhozás értelmében jóvá kell hagyatni.

Az 5.1.2. pont szerint a befektetési projekt megállapított határidőre történő megvalósítása a társaság

által és az alábbi feltételek betartásával: a befektetési tevékenység objektumának felépítését legkésőbb 2010. október 30-ig kell elkezdni; a gyár átadása és üzembe helyezése 2011. november 30-ig; tevékenység engedélyeztetése a társaság és az Köztársaság Egészségügyi Minisztériuma Gyógyászati Eszközök és Orvosi Műszerek Minőség-ellenőrzési Főosztályának szakértői által 2011. december 31-ig; a termelés technológiai folyamatának bevizsgálása és az oltóanyagok első kísérleti szériáinak kibocsátása: 2011. december 30. - 2012. február 29.; az influenza elleni oltóanyagok szériagyártásának megkezdése 2012. március 30.

Az 5.1.3. pont szerint a befektetési projekt megvalósításának keretein belül a befektető biztosítja az oltóanyagok és szérumok gyártását az alábbi mennyiségben:

Influenza elleni oltóanyagok: évi 12.000.000 dózis pandémiás oltóanyag gyártásához szükséges termelési kapacitás, egyéb oltóanyagok: összes kapacitása évi 10.000.000 dózis gyártására.

Az alperes mint megbízó és a felperes mint megbízott között 2009. október 1-jén megbízási szerződés jött létre, amellyel az alperes megbízta a felperest ... városában megvalósuló oltóanyaggyártó üzem és a hozzátartozó létesítmények megvalósulásával összefüggő beruházói képviselő ellátásával, műszaki szakértői tanácsadással, műszaki ellenőrzéssel, létesítéssel összefüggő megbízási feladatok ellátásával a megbízási szerződésben részletezett feladatok szerint (alaprojekt).

A szerződés részletesen rögzítette felperes feladatait a beruházás műszaki tartalmi előkészítése, a beruházás finanszírozásával kapcsolatos előkészítés, a beruházás tervezési munkáinak előkészítése, a kivitelezési munkák előkészítése, az építési helyszínnel kapcsolatos teendők, az ... végzendő projekt előkészítése, a tervezőkkel kapcsolatos teendők, az engedélyekkel kapcsolatos teendők, a hitelező bankkal kapcsolatos teendők, a generálkivitelezési tender és a projekt megvalósítás nyomán követése körében.

A 2. pont szerint a szerződést az utó-felülvizsgálati eljárás során kitűzött javítási munkák lezárásáig terjedő időre kötötték a felek.

A 3. pont szerint a megbízott, a megbízó és a partnerei (az állami szervek és finanszírozó bank) között megkötött, illetve megkötendő és megbízott részére rendelkezésre bocsátandó szerződések rendelkezései betartását különös figyelemmel tartja szem előtt a szerződés teljesítése során.

A megbízott a tevékenységét a szerződés mellékletét képező ütemterv alapján végzi.

A 4. pontban rögzítették a felek a megbízási díját. A megbízási díj a projekt teljes, 24.000.000,- USD összegű nettó költségének 1,95%-a.

a) A vállalási összeg 60%-a arányosan elosztva a projekt időtartamára havi rendszerességgel kiállított számlák alapján.

b) A vállalási összeg 10%-a az építési engedély jogerőre emelkedésének napján kiállított számla alapján.

c) a vállalási összeg 10%-a a generálkivitelezői tenderek lezárásának napján kiállított számla alapján,

d) a vállalási összeg 10%-a a projekt használatba vételi engedélyének jogerőre emelkedésének napján kiállított számla alapján,

e) a vállalási összeg 5%-a a projekt működési engedélyének jogerőre emelkedésének napján kiállított számla alapján,

f) a vállalási összeg 5%-a a használatba vételi engedély kiadásának napja után 365 nappal lebonyolított utó-felülvizsgálati eljárás lezárásának napján kiállított számla alapján kerül kifizetésre.

A szerződés 8. pontjában a felek a kapcsolódó beruházások témakörében (kiegészítő projektek) állapodtak meg.

Rögzítették, hogy a következő projektrészek kapcsolódása várható a szerződésben foglalt alaprojekthez, melyre a felek a megbízást az alábbi feltételekkel terjesztik ki:

További projektrészek: 1. kötelező védőoltások, egyéb vakcinák projekt; 2. sejttérapiás és

transzplantációs eljárások; 3. vitamin és táplálékkiegészítők gyártása; 4. tojás- és húscsirke projekt. Az adott projektrészhez tartozó feladatok értelemszerűen megegyeznek a szerződésben foglaltakkal. A díjazás alapja az adott projektrész nettó költségvetésének 1,2 %-a, melynek ütemezése megegyezik a szerződésben rögzítettekkel.

Az adott projektrészre akkor és attól az időponttól kezdődően terjed ki a szerződés hatálya, ha a felek az adott projektrészre vonatkozó ütemtervet elfogadják, azt aláírják.

A megnövekedett hatály mind időbeli, mind tárgyi értelemben az adott projektrészhez kapcsolódó utó-felülvizsgálati eljárás során kitűzött javítási munkák lezárásáig terjed.

2010. decemberében a felperes a tevékenységét - az alperes utasítása alapján - felfüggesztette, ezt követően a megbízás tárgytalanná vált.

Alperes összesen 140.400,- USD megbízási díjat fizetett ki felperes számára az alapprojekttel összefüggésben.

Felperes a 2015. február 18-án fizetési meghagyással indult perré alakult eljárásban keresetében az alperest megbízási díj címén 578.124 USD és ennek 2014. január 1-jétől a kifizetés napjáig számított, a Ptk. 301/A. § (2) bekezdésében meghatározott mértékű késedelmi kamata, továbbá perköltség megfizetésére kérte kötelezni a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 478. § (3) bekezdése alapján. Keresetét 2018. január 25-én akként módosította, hogy a megbízási szerződés alperes érdekkörében felmerült okból lehetetlenülése folytán másodlagosan a Ptk. 312. § alapján alperest kártérítés címén kéri marasztalni. Előadta, hogy az alperessel 2009. október 1-jén megbízási szerződést kötött, a szerződés 4. pontja szerint az oltóanyag üzemmel (alpprojekt) kapcsolatos megbízási tevékenységeikért 24.000.000,- USD x 1,95% = 468.000,- USD megbízási díj illette volna meg. A szerződés 8. pontja alapján további díjazás is megillette az oltóanyag üzemhez tartozó, azzal összefüggő egyéb létesítményekkel (kiegészítő projekt) kapcsolatos eljárásért, amely megbízási díj az Köztársaság Kormánya és az alperes között a tárgyi projekttel kapcsolatban létrejött befektetési szerződésben foglaltakra figyelemmel az alábbi szerint alakult volna: 1. Vitamin és táplálékkiegészítő adalékokat gyártó üzem: 10.000.000,- USD 1,2%-a 120.000,- USD; 2. Kötelező védőoltások, egyéb vakcinák létrehozásával kapcsolatos projekt: 25.000.000,- USD 1,2%-a 300.000,- USD; 3. Sejterápiás és transzplantációs központ: 30.000.000,- USD 1,2%-a 360.000,- USD; 4. Tojás- és húscsirke projekt: 65.000.000,- USD 1,2%-a 780.000,- USD.

A befektetési szerződésre figyelemmel az alpprojekt kivitelezési határideje 30 hónap, a kiegészítő projektek közül az 1. pontban jelölt 45 hónap, a 2. pontban jelölt 35 hónap, a 3. pontban jelölt 40 hónap, míg a 4. pontban jelölt projekt esetében 30 hónap alatt került volna megvalósításra.

Alperes azonban a szerződés felmondása vagy egyéb módon történő megszüntetése nélkül a megbízás teljesítésének ideiglenes abbahagyására hívta fel 2010. december végével. Eddig az időpontig 140.400,- USD megbízási díjat fizetett ki számára. Többszöri érdeklődésére alperes 2013 év végén közölte, hogy a projekt előreláthatólag soha nem kerül befejezésre, melynek indokát nem adta.

Állította, hogy a tevékenysége 2010. decemberi ideiglenes felfüggesztéséig jóval többet teljesített, mint a szerződés 4. a) pont szerinti díjrész időarányos része. Ugyanis elkészült az alpprojekt építési engedélyezési tervdokumentációja, továbbá az 1. és 2. számú kiegészítő projektek vonatkozásában az építési engedélyezési tervdokumentáció majd 2/3 készültségi fokig került előkészítésre. A terveket készítő vállalkozás a díjazását megkapta alperestől. A befektetési szerződést jóváhagyó elnöki rendeletre figyelemmel a kivitelezés a tervek birtokában a megfelelő bejelentést követően megindulhatott volna, nem volt szükség az engedélyeztetési eljárásra, építési engedély bevárására. Elkészült a 3. és 4. számú projektrészek megvalósíthatósági tanulmánya, és ennek alapján kisebb részben elkészült a 3. és 4. számú kiegészítő projektek építési engedélyezési koncepciója is. A 4.

számú projektrészre vonatkozó megvalósíthatósági tanulmány egy átdolgozott verzióját alperes Azerbajdzsánban fel is használta. Elkészült a generálkivitelezők kiválasztásához szükséges alperes által jóváhagyott pályázati felhívás teljes dokumentációja.

Hangsúlyozta, hogy a megbízási szerződésből megállapíthatóan határozott összegű megbízási díj illette meg mind az alap-, mind a kiegészítő projektek tekintetében, amely megbízási díjak egyes részei különböző időpontokban, különböző feltételek bekövetkezésekor váltak volna esedékessé. A megbízási díjrészek esedékessé válását a szerződés 4. pontja szerinti ütemterv adta meg. A megbízási gondossági kötelelem, amennyiben a megbízott a megbízást részben teljesíti, de a várt eredmény nem az ő érdekkörében felmerült okból marad el, megbízási díjra akkor is igényt tarthat. Erre figyelemmel az alapprojekttel kapcsolatban igényt tarthat: A megbízási szerződés 4.a) pontja szerint a megbízási díj 60%-ának 50%-ára, 140.400 USD-re, mivel az alapprojekt a tervezett 30 hónapos időtartamon belül 15 hónap végével leállításra került, és eddig az időpontig maradéktalanul teljesítette a szerződésből, megbízói utasításokból eredő kötelezettségét (a.). A megbízási szerződés 4.b) pontja szerinti megbízási díj 10%-ának a 95%-ára, 44.460 USD-re, mivel az építési engedélyezési dokumentáció alperes által jóváhagyottan teljes terjedelemben elkészült, csak az engedélyeztetése maradt el, de ez sem neki felróható okból (b.). A megbízási szerződés 4.c) pontja szerinti megbízási díj 10%-ának a 60%-ára, 28.080 USD-re, hiszen a generálkivitelezői tender alperes által jóváhagyott dokumentációja teljes terjedelemben elkészült, csak a pályáztatás lefolytatása maradt el, de az sem neki felróható okból (c.). A megbízási szerződés 4.f) pontja szerinti megbízási díj 5%-ának 45,5%-ára, 10.647 USD-re, hiszen ezen díj egy része egyfajta garanciális visszatartás volt, és amennyiben a teljes szerződéses tevékenység a fenti 1-3. pontok szerint 75,5%-ban elvégzésre kerül, úgy a garanciális visszatartásként szereplő díjrész is ilyen arányban illeti meg, hiszen minőségi kifogás munkájával kapcsolatban soha nem merült fel.

Hangsúlyozta, hogy a használatba vételi, illetőleg a működési engedély az üzbég jogban nem ismert fogalmak, így a szerződés ezen kikötései lehetetlen szolgáltatásra irányultak, vagyis ezen díjrészek esedékessége kérdéses lehetne, azokat mindenképpen szükséges lett volna újraszabályozni.

Állította, hogy az alapprojektet és az 1. és 2. számú kiegészítő projekteket a felek egységben kezelték a teljesítés során, így ezen projektek megvalósulása közel azonos készültségi fokot ért el. A 3. kiegészítő projekt 35 hónapos időtartamából a 15. hónap végével, a 4. kiegészítő projekt 30 hónapos időtartamából a 11. hónap végével került leállításra. Mindezek alapján az alapprojekttel kapcsolatban összesen 223.587,- USD-t érvényesíthet, amelyből levonva a megkapott 140.400,- USD-t alperesi oldalon 83.187,- USD hátralék mutatkozik.

Az 1. kiegészítő projekt tekintetében a szerződés 4.a) pontja szerint 24.000,- USD-t, a 4.b) pont szerint 7.200,- USD-t, a 4.c) pont szerint a 7.200,- USD-t, a 4.f) pont szerint 2.130,- USD-t, tehát összesen 40.530,- USD-t, a 2. kiegészítő projekt tekintetében a szerződés 4.a) pontja szerint 77.130,- USD-t, a 4.b) pont szerint 18.000,- USD-t, a 4.c) pont szerint a 18.000,- USD-t, a 4.f) pont szerint 8.752,5 USD-t, összesen 121.882,5 USD-t, a 3. kiegészítő projekt tekintetében a megbízási szerződés 4.a) pontja és a 4.c) pontja szerint összesen 114.156,- USD-t, a 4. kiegészítő projekt vonatkozásában a 4.a) és a 4.c) pont szerint összesen 218.368,8 USD-t, a kiegészítő projektek kapcsán tehát mindösszesen 494.937,3 USD-t érvényesíthet.

Vitatta az alperes azon álláspontját, hogy a felek között sikerdíjas megbízási konstrukció jött volna létre, mivel a megbízási jellegét tekintve nem eredmény, hanem gondossági kötelelem. A szerződés 4. pontjából aggálytalanul megállapíthatónak találta, hogy a szerződés átalánydíjas szerződéses konstrukció, mely átalánydíjból meghatározott részek feleken kívül álló események bekövetkezésekor illetik meg. A szerződés nem tartalmaz a részére plusz feladatot, ehhez kapcsolódó többlet juttatást, hanem alapvetően a felek a szerződésben ütemezték a megbízási díj kifizetését. Kiemelte, hogy a megbízási szerződés 1.2. pontja kifejezetten feladatai közé sorolja a megvalósíthatósági tanulmány elkészítésében való közreműködést. Annak hiánya semmiben nem támasztja alá a sikerdíjas konstrukcióra vonatkozó alperesi álláspontot. A felek között a beruházás megvalósíthatósága nem

lehetett kétséges, hiszen a megbízás megadásakor ezt már garantálta a befektetési szerződés.

Nem vitatta, hogy a kiegészítő projektek tekintetében a szerződés alakszerű hatályba léptetése nem történt meg, de a szerződés anélkül is kiterjedt a kiegészítő projektekre. Iratokat csatolt az alap- és a kiegészítő projektek haladásának vonatkozásában, és az azokkal kapcsolatos egyeztetésekről. A csatolt dokumentumokból megállapíthatónak találta, hogy egységesen kezelték a projekteket. A beruházások tekintetében a tevékenysége együttes volt, arra is figyelemmel, hogy 4 beruházásból 3 egy helyen valósult meg, egymásra tekintettel, egymást feltételezték, egymásra építve zajlott ezen projektek előkészítése. A projektek kivitelezéséhez szükséges tervek elkészítésével megbízott tervező cég által készített helyszínrajz és a teljesítési igazolások bizonyítják, hogy a közreműködése mellett elkészült az alapprojekt kivitelezéséhez szükséges hatósági engedélyezési tervdokumentáció. Az alapprojekt tervdokumentációja viszont nem készülhetett el anélkül, hogy annak során a kiegészítő projektekre ne lettek volna tekintettel. Így nyilvánvaló, hogy a kiegészítő projektek vonatkozásában is teljesített.

Csatolta továbbá a vitamin- és táplálékkiegészítők gyártására vonatkozó kiegészítő projekt tekintetében összeállított, valamint a sejterápiás és transzplantációs központ tekintetében összeállított üzleti terveket is. Kiemelte, hogy ez utóbbival kapcsolatban is egyeztetések zajlottak, még az Onkológiai Intézet igazgatójával is. Mindezek mellett az alapprojekt keretében felállítani tervezett oltóanyagüzem nem, vagy csak nagy nehézségek árán tudott volna működni a 4. számú kiegészítő projekt nélkül, hiszen az oltóanyagüzem működéséhez szükséges tetemes tojásmennyiséget az az üzem állította volna elő. E körben a felek kooperációs értekezleteket tartottak, csatolta erre vonatkozó iratait. Mindezek alapján állította, hogy a felek között létrejött szerződés hatálya kiterjed a kiegészítő projektekre is.

Az alperes projekt időtartama vonatkozásában kifejtett hivatkozását megalapozatlannak tartotta azzal, hogy amennyiben alperes véleménye szerint a projekt időtartama 30 + 12 hónapra szólt, ezen állítását ő köteles bizonyítani. Vélekedése szerint az eljárás során meghallgatott személyek nyilatkozatai is alátámasztják, hogy a feladatait a beruházás mindenkor aktuális készletügyi fokának megfelelően, szerződésszerűen teljesítette. Az alperes nem tett meg mindent annak érdekében, hogy az oltóanyaggyártó üzem és a hozzákapcsolódó létesítmények felépülhessenek. Ebből következőleg a szerződés lehetetlenült, mely lehetetlenülés az alperes mulasztásaira vezethető vissza. A befektetés helyére tekintettel az idegen jogi kultúrából, szabályozási és kulturális környezetből, politikai nyomásgyakorlásból, a gyártáshoz szükséges alapanyagok lokális hiányából eredő körülmények az alperes üzleti kockázatába tartozó kérdések, melyek rendelkezésre állásának, illetve hiányának következményét az alperes már a beruházás megkezdése előtt köteles volt felmérni és mérlegelni. Ezen mérlegelés megtörténte után kötötte meg az alperes a befektetési szerződést, és ezt követően bízta meg a projekt megvalósításához szükséges feladatok elvégzésével. Rámutatott, hogy az alperes nem szolgáltatott arra vonatkozó bizonyítékot, hogy az üzbég kormány a befektetési szerződésben foglaltakat megszegte volna.

Állította, hogy az érdemi döntés meghozatalához építésügyi és mérnöki szakkérdések elbírálása szükséges, és kérte igazságügyi szakértő kirendelését a tényállás tisztázása érdekében.

Felperes 2018. január 22-én arra is hivatkozott, hogy a szerződés lehetetlenülése nem a peres feleken kívül álló okokból történt, hanem az alperes mulasztásaira vezethető vissza. Az alperes rendelkezésére állt a projekt alapját képező influenza oltóanyaghoz szükséges technológia, know-how, gépek, humán-erőforrás. Tekintettel arra, hogy az érdemi döntés meghozatalához olyan építésügyi és mérnöki szakkérdések elbírálása szükséges, amelyek objektív megítélésére csak ezen szakterületekben járatos személy képes, változatlanul a tényállás tisztázása érdekében igazságügyi szakértő kirendelését kérte.

2018. január 25-én kérte, hogy foglaljon állást a szakértő, hogy az általa megjelölt munkákat, így az építési engedélyezési eljárást, illetőleg a tenderezt elvégezte és az összecszerelés vonatkozásában is foglaljon állást a tekintetben, hogy az elvégzett teljesítés megfelel a megbízási szerződésben

foglalt díjazásnak és a készültségi fokot is határozza meg.

Felperes törvényes képviselője előadta, hogy az alperesi vállalatcsoporthoz egyik leányvállalatával volt korábban kapcsolatban, egy áruházzal összefüggésben szinte ugyanezen feladatokat kellett elvégeznie, ami a perbeli szerződésben van. A feladatait majdnem egy az egyben átvették a korábbi szerződésből. Gyakorlatilag 2,1% megbízási díjat kért, tekintettel arra, hogy az utazás, szállás külföldre irányult. Tisztázták, hogy a projektnek a befektetési szerződéshez kell igazodnia, a felperes feladata a projektmenedzsment volt, illetve a garanciális bejárásnál is a hibák kijavításában kellett közreműködni. Mivel az influenzavakcina gyártása alapanyagként tojáshasznát használ, kezdetektől fogva azzal foglalkoztak, hol lehet ezt az alapanyagot előállítani, tehát a projekt részévé vált. A megbízási díj megosztását alapvetően az alperes kérésére tette. A megbízási díjról a vállalatcsoporthoz meghatározó tulajdonosával, egyeztetett, együtt határozták meg az arányokat. Egyébként az előző szerződésüknek is kb. ilyen arányai voltak. A felperes által F/25. alatt csatolt ütemtervre és az F/26. számú iratra nézve úgy nyilatkozott, hogy ezek a mellékletei a szerződésnek. Kezdetektől fogva egy projektnek kezelték az egészet, a megbízási szerződés az egész projektről szól. A szerződés az egyes projektekre vonatkozóan ráutaló magatartással is hatályba léptethető, és ez megtörtént a részükről. Valamennyi projekt tekintetében a szerződésben rögzített tevékenységet ellátta. A pénzügyi, műszaki ütemterv tartalmazta, hogyan kell, hogyan lehet számlázni. A szerződés nem szűnt meg, máig érvényes. Készenlétben kell állnia, hogy ha a megbízó azt mondja mennie kell, akkor ennek megfelelően intézkedik. Effektív tevékenységet 2010 decembere után is végzett a szerződéssel összefüggésben, hiszen a tervezés ügyeit le kellett zárnia, de számlát 2010. decemberben állított ki utólag.

Közreműködött a megvalósíthatósági tanulmány elkészítésében, aminek az eredménye az volt, hogy megvalósítható a projekt. De ezt nem terjeszthették fel a döntéshozók felé, mert ez volt az utasítás a megbízó, konkrétan és úr részéről. Az általuk közreműködött megvalósíthatósági tanulmány kizárólag influenzával kapcsolatos projektekre vonatkozott, de több adatot is adtak meg a többi részprojektre vonatkozóan, de ezek nem kerültek beépítésre. Bírói kérdésre úgy nyilatkozott, hogy a szerződés tartalmát felperes szövegezte meg.

..... tanúmeghallgatása során nem vitatta, hogy leült a tanúval a szerződés tárgyalásának válása tekintetében beszélni, de úgy állt fel, hogy mivel nagyon nagy politikai nyomás alatt van az alperesi cég, függesszék fel ezt a projektet. Tehát nem tud arra nézve nyilatkozni, hogy a perbeli szerződés hogyan szűnt meg a felek között.

Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását, felperes perköltségben marasztalását kérte. Előadta, hogy a beruházás megvalósíthatatlannak bizonyult több ok miatt, így a megbízási tárgyalás válta. Az alapprojekt a költségvetés felhasználásának 10%-át sem közelítette meg 2010. év végéig, az érték és a teljesítmény sem érte el a 60%-nak még a kisebb részét sem. A felperesnek kifizetett 140.400,- USD megbízási díj meghaladja azt az összeget, amely a felperes által végzett teljesítés alapján a szerződés szerint járna, további jogcímen megalapozott díjigény a felek közötti jogviszonyból felperes részére nem állapítható meg. Állította, hogy a szerződés nem átalánydíjas konstrukció, nem értelmezhető akként, hogy havi fix összeg vagy átalánydíj jár a felperesnek. A felek között létrejött megbízási szerződés szerkezete, díjazása alapvetően az alapprojekt sikeres megvalósítására, mint alapmodulra épül. Már az alapprojektre nézve is két díjazási módszer következett: egyrészt a díjazást a felek egy gyógyszergyárat magában foglaló befektetési értékhez viszonyították, másrészt beépítettek bizonyos elemi feltételeket, mellyel a díjazás egy része kimondottan sikerdíj típusúvá vált.

A díjazás nem sikerdíjas részét a szerződés nem az elvégzett tevékenységgel arányosan, hanem havi bontásban határozta meg, amely nem tükrözte az adott időszak teljesítményét, hiszen az elvégzett előkészítő munkák intenzitása, értéke jóval alatta van a későbbi időszak jóval magasabb értékű, nagyobb időráfordítást és szakmai teljesítményt igénylő, magasabb kockázatot jelentő munkáinak.

Számára a felperes tevékenysége akkor bír jelentőséggel, ha a tevékenysége eredményes és ezt a követelményt a szerződés is kezeli. A megbízási díj jóval magasabb összegben került megállapításra, mint a műszaki tanácsadói, műszaki ellenőrzési tevékenységre vonatkozó szokásos piaci díjazás. A komoly kockázattal és kihívással járó feladatra tekintettel az elért eredményből részesíteni kívánta a szerződés a felperest, a sikerekben kívánta érdekeltté tenni, mely eredmény egy működőképes beruházás lett volna. Ezért is fejezte ki a megbízási díjat a szerződés a beruházás értékének %-ában. Sikerdíj kikötése esetén a megbízott saját kockázatára is dolgozik. A felek tisztában voltak az eredmény elmaradásának kockázatával, hiszen a felperes közreműködött a megvalósíthatósági tanulmány létrehozatalában. Ennek kezelésére szolgáltak a kikötött sikerdíjelemek, de a kiegészítő projektek szerződés hatálya alá történő bevonását jelentő feltételek is. A szerződés 4. pontja az építési engedély jogerőre emelkedésével, generálkivitelezői tenderek lezárásával, projekt használatba vételi engedélyének jogerőre emelkedésével, a projekt működési engedélyének kiadásával és az utó-felülvizsgálati eljárás lezárásával állít fel objektív és ellenőrizhető feltételeket, és ezt esedékességi időpontként is rögzíti, egyben az eredményekhez százalékos díjazást köt. A befektetési szerződés csak keretet adott a projektnek. Az üzbég kormány a felek közötti szerződéses időszakban nem fogadott el megvalósíthatósági tanulmányt, így a projekt érdemben még elindulni sem tudott. A pontos költségvetés készítésére, a konkrét feladatok meghatározására, a megvalósításhoz szükséges szerződések megkötésére ezt követően kerülhetett volna sor.

Vitatta, hogy a felperes által becsatolt ütemterv a perbeli szerződés részét képezte volna, nem állapítható meg, hogy ezt ki készítette és fogadta el. A vakcinaprojekt zárását ugyanakkor 2013. márciusra prognosztizálta, ez éppen 12 hónappal több, mint a felperes által hivatkozott 30 hónap. Az ütemtervben rögzített projekt költségei a befektetési szerződésben rögzített számokat tartalmazza, azonban a befektetési szerződésben rögzített összegek nem felelnek meg a projekt költségeinek, hiszen a befektetési szerződés a létrehozott értéket határozza meg, nem a projekt költségeit. Így a befektetési szerződésben írt számok mindenképpen magasabbak, mint a projekt költségei.

Állította, hogy a vakcinaprojektre vonatkozó megbízási díj a szerződés két eleméből vezethető le, a projekt teljes, nettó költségéből, és annak meghatározott százalékából. A projekt nettó költsége egy valószínűsített, kerekített szám, a szerződésben 24.000.000,- USD, ami a projekt során nyilvánvalóan kisebb-nagyobb mértékben változik. Felperes által csatolt iratokból megállapítható, hogy már 2009. október 29-én kisebb kapacitásra tervezték a vakcinaüzemet (max. 4.500.000 dózis/év), a befektetési szerződésben rögzített 12.000.000 dózishoz képest. Nyilvánvaló, hogy ez a költségek csökkenését is eredményezi. Minthogy a felek a felperes tevékenységének ellenértékét a projekt költségvetéséhez viszonyították, így a realizálódott költségek arányában kell elszámolni. A szerződés a megbízási díjat a projekt költségének 1,95 %-ában határozza meg. A projektre az adott időszakban nem költött nagyobb összeget 1.000.000,- USD-nél, ennek az 1,95%-a 19.500,- USD, aminek a 60%-a 11.700,- USD, a felperes részére ezt kellett volna megfizetni az adott időszakra.

A 140.400,- USD azért sem felel meg a szerződésnek, mivel a felperes feladata a szerződés szerint az utó-felülvizsgálati eljárás során kitűzött javítási munkák lezárásáig tart, ami több mint 30 hónap, amivel a szerződés kalkulált, tehát minimálisan 30 + 12 hónap, összesen 42 hónap. Ennek megfelelően a felperes által 2010. év végéig kiszámlázott összegek nem időarányosak, nem szerződészerűek, magasabbak, mint ami a szerződésből következik.

A felperes által csatolt iratokból megállapíthatóan 2010. július 16-án még nincs elfogadott megvalósíthatósági tanulmány a vakcinaprojektre sem, ami alapján lehetne pontos költségvetést kidolgozni. A vakcinaprojekt még tervezés szintjén állt, érdemi munkálatok a projekten nem folytak. A projekt megvalósításának kezdő időpontja ekkor már jelentős késedelmet szenvedett, így a projekt időtartamának befejezési időpontja is jóval későbbi lett volna.

Kitért arra is, hogy a felperes saját tevékenységének eredményességével, minőségével összefüggő feltételek teljesüléséből semmit nem igazolt. Nem igazolta, hogy nincs építési engedély. Ezen

engedélyek nemcsak a folyamat megkezdését teszik lehetővé, hanem ahhoz is szükségesek, hogy tulajdoni helyzetét, a befektetés működtethetőségét is legitimálják, jogi és üzleti értelemben is biztonságba helyezték. Nem véletlenül bízott meg szakembert, a felperesnek az adott műszaki és építési kérdésekkel kapcsolatos dolgoknak kellett utánajárnia. Ennélfogva a felperes nem hivatkozhat arra, hogy az építési engedély nem ismert az üzbég jogban, és ez nem róható fel a számára. Az elkészült tervdokumentáció még igen messze állt attól, hogy azt a hatóság is elfogadja, de a felperes feladatának jelentősebb része, a tervdokumentáció helyi viszonyokhoz való alkalmassá tétele, adaptációja egyébként is még csak ekkor kezdődött. Ebből következik, hogy a felperes feltételhez kötött díjazása esedékessé nem vált, a díjazás ezen részére igénye megalapozatlan.

A kiegészítő projekteket illetően utalt a szerződés 8. pontjában foglaltakra, és hangsúlyozta, hogy az abban rögzített feltételek nem valósultak meg, a kiegészítő projektekre vonatkozóan nem léptek hatályba a szerződés rendelkezései, így azokra nem terjedtek ki a díjazásra vonatkozó feltételek sem, a felperes tehát nem vált arra jogosulttá. Nem vitatta, hogy a kiegészítő projekttel kapcsolatban az alapprojekt előkészítése alatt is folytak tevékenységek, és valóban volt összefüggés a megvalósíthatóságokat illetően is, de jelentős eltérés volt, hogy az alapprojekt megvalósításához szükséges szakmai ismeret (know-how) rendelkezésére állt, míg a kiegészítő projektek esetében sokkal kisebb mértékben. Ezáltal az alapprojekt előkészítése előrehaladottabb állapotban volt, a kiegészítő projektek előkészítése pedig még csak az ütemterv készítése szakaszában volt. A kiegészítő projektekre vonatkozóan nem került elfogadásra és aláírásra az ütemterv, nem lépett hatályba a szerződés, ennélfogva a felperes a saját kockázatára végzett ekörben tevékenységet annak reményében, hogy később jelentős megbízási díjhoz fog jutni.

A felperes számára is nyilvánvaló volt, hogy erre az időszakra nem jár díjazás, 2013. decemberéig megbízási díj igényt nem is érvényesített. Kiemelte, hogy a szerződés 4.b), c), f) pontjában a díjazást eredményhez kötötték, de építési engedély nem lett kiadva, a generálkivitelezői tenderek nem kerültek lezárásra, a generálkivitelezési szerződés nem került megkötésre, használatba vételi engedély, utó-felülvizsgálat nem valósult meg, ezek a folyamatok el sem kezdődtek.

Kérte igazságügyi szakértői bizonyítás mellőzését, arra is figyelemmel, hogy a felperes a hivatkozott tevékenységeket nem végezte el, ugyanakkor építés nem történt, ennélfogva építésügyi szakértő kirendelésére nem kerülhet sor.

Hangsúlyozta, hogy az általa alá nem írt, el nem fogadott ütemterv nem alkalmas a felperes számlái alátámasztására.

Alperes törvényes képviselője előadta, hogy a megbízási szerződést készen kapta, aláíráskor az F/25-26. számú iratokat nem látta, feltételezte, hogy nem is volt ütemterv. Elkészült egy megvalósíthatósági tanulmány egy példányban az influenza vakcinával összefüggésben, de olyan jogi, technikai, politikai és emberi tényezőkkel szembesültek, ami alapján kiderült, hogy ez a projekt nem megvalósítható. Gyakorlatilag a szerződés megszűnt erre tekintettel. A kiegészítő projektek akkor merültek volna fel, hogyha az alapprojekt megvalósul. A beruházói képviselet ellátása felperes részéről a munkák műszaki lebonyolítását jelentette, amikor a megvalósítás fázisába érkezett volna, a kivitelezési munkálatoknál szélesedtek volna ki a felperes feladatai. Megvalósíthatósági tanulmány csak az influenza projektre készült, de ez sem került elfogadásra. Az agroprojekt sem volt benne a Befektetési megállapodásban. Később került az érdeklődés előterébe annak okán, hogy kiderült, hogy nem lehet megfelelő minőségű és mennyiségű tojáást beszerezni. Az új kiegészítő projektekre vonatkozóan ütemtervet kellett készíteni, ez viszont nem valósulhatott meg, mivel nem rendelkeztek megvalósíthatósági tanulmánnyal, amely alapját képezte volna ezen ütemterveknek.

A 2010 őszére elkészült megvalósíthatósági tanulmány azt mondta ki, hogy nem megvalósítható a projekt.

Az elsőfokú bíróság tanúként meghallgatta az alperes korábbi közvetett tulajdonosát

..... úgy nyilatkozott, hogy felperest partnerként kezelték, akitől azt várták el, hogy sikerre vigye ezt a projektet egy idegen kultúrában, és ez indokolta, hogy a szokásosnál magasabb összeget tudtak neki fizetni. A szerződéskötési szándékuk a díjazás során az volt, hogy egy sikerdíjas szerződést hozzanak létre, nem pedig átalánydíjat, hiszen nem életszerű ekkora átalány kifizetése ezért a munkáért. A felperessel kötött megállapodás szerint az influenzaoltásra szerződtek. A díjat a konkrét eredményekhez próbálták kötni. A szerződésbe két mellékletet szerettek volna beletenni. Az első a tevékenység ellátásával kapcsolatos biztosítási kötvény, a második pedig az üzemterv, amely tételesen a szerződésben meghatározottak szerint építészeti, pénzügyi, gazdasági, jogi cash-flow, illetőleg termelési vonatkozását is szabályozza a folyamatnak időben. Ez a két melléklet nem állt rendelkezésre az aláíráskor. Az üzemterv részletesen lebontva soha nem született meg, mert nem hagyta jóvá a kormány a megvalósíthatósági tanulmányt. Az elé tárt F/25. szám alatti irat üzemtervnek nevezhetőségét kétségbe vonta, mivel valós tartalommal nincs feltöltve, pénzügyi, gazdasági, illetőleg egyéb gyártási, technológiai részeket nem tartalmaz, természetszerűleg nem lehet a szerződés része. Nem emlékezett, hogy látta volna. Szándéknyilatkozat volt a felek részéről, hogy amennyiben sikeres és meg tud valósulni az influenza oltóanyaggyártás, akkor újabb hasonló szerződés keretében lehet további projekteket megvalósítani. Emlékezete szerint a megvalósíthatósági tanulmányt a kormány részére leadták, de azt elutasították, kötelezték őket, hogy készítsenek az üzbég törvényeknek megfelelő tanulmányt, emiatt az egész projekt hatalmas csúszást szenvedett. Megbízta egy üzbég céget, amely az átdolgozásban is segített. Másodszorra viszont nem került leadásra a megvalósíthatósági tanulmány, mert az üzbég kormány ígérete ellenére nem adta meg számukra a hosszútávú influenza oltóanyag szállítási szerződéssel kapcsolatos megrendelését. Emiatt nem tudtak továbblépni az ütemezésben sem.

Felperes az influenza vakcinával kapcsolatos munkát végzett, ezenkívül előkészítő tevékenységet végzett a saját kockázatára az egyéb projektekkel kapcsolatban. A megbízási díj kifizetésére nem kell üzemterv, az le van írva a szerződésben. A tojással kapcsolatos reális alternatíva az volt, hogy Bábólnából repülővel hozzadják.

Az elsőfokú bíróság 2018. január 25-én kelt 27-I. számú végzésével a kártérítésre vonatkozó keresetmódosítást elutasította.

Az elsőfokú bíróság 2018. február 9-én kelt I.G.40.293/2015/28. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest az alperesnek 5.334.000 forint perköltség megfizetésére. Az ítélet indokolása szerint a felperes a megbízási szerződés lehetetlenülésére alapított kártérítés iránti másodlagos kereseti kérelmét az alperesi ellenkérelem előadását követő 30 napon túl terjesztette elő, a perben a jogi képviselő kötelező, a felperes által megjelölt pertárgyérték a 200.000.000 forintot nem haladja meg, ezért tárgyi keresetkiterjesztés nem megengedett, a keresetváltoztatás elutasítandó volt. Ezt követően a megbízási díj megfizetése iránti kereseti kérelem tekintetében a következőket fejtette ki. A felperes az átalánydíjas megbízási szerződés létrejöttének terhére eső bizonyítása körében „különösebb” bizonyítást nem ajánlott fel, ezért a rendelkezésre álló adatok alapján határozott. Rámutatott, hogy a Ptk. 478. § (1)-(2) bekezdésének diszpozitív szabályaitól a felek egyező akarattal eltérhetnek, a díjfizetést függővé tehetik a megbízott sikeres tevékenységétől, a díjmeghatározás ezen módja a szerződést eredménykötelmi jellegűvé teszi. A perbeli megbízási szerződésben kikötött megbízási díj jellegének feltárása során a szerződés 4. pontjának nyelvtani értelmezésével egyértelműnek találta, hogy a megbízási díj 60%-a havi bontásban, egyenlő mértékben kerül kifizetésre, míg a fennmaradó 40 % kifizetését a felek öt feltételhez (építési engedély jogerőre emelkedése, generálkivitelezői tenderek lezárása, a használatba vételi engedély jogerőre emelkedése, a működési engedély jogerőre emelkedése és a lebonyolított utó-felülvizsgálati eljárás lezárása) köthették, mely feltételek a felperes gondos eljárása céljának,

eredményének felelnék meg, és amelyek megvalósulása a megbízási díj fennmaradó 40 %-a kifizetésének alapját képezik. A felek tehát a felperes díjazását az eredmény bekövetkezésétől tették függővé, ezt támasztja alá a szerződés 1.8. pontjában a felperes feladatainak részletes meghatározása. A megbízó nem kizárólagosan a megbízás pusztá ellátásához kötötte a megbízási díj kifizetését, számára a megbízott aktív tevékenysége akkor értékes, ha gondos eljárása eredményre vezet. Az alperes tulajdonosának tanúvallomásából is megállapíthatóan a megbízó szerződéses akarata sikerdíjas szerződés létrehozására, felperes beruházással elérni kívánt haszonban részesítésére irányult. Az átalánydíjas jelleg úgyszintén a megbízás sikerdíjas jellegét erősíti, hiszen nem a befektetett munka mennyisége, hanem a gondos eljárással elérni kívánt cél rendelkezik jelentőséggel.

A felperes a szerződés díjazására vonatkozó rendelkezéseinek értelmezése tekintetében különösebb bizonyítékot nem terjesztett elő, így e körben a felperes állítását bizonyítatlannak találta, melyet felperes terhére értékelt. Ebből következően megállapította, hogy a megbízási szerződés vállalkezési elemekkel vegyes, ún. sikerdíjas jellegű megbízási szerződés, melynek értelmében a felperes a díj 40%-ára csak a szerződésben meghatározott feltételek teljesülése esetén tarthat igényt. A felperes sem vitatta, hogy az építési engedély 4.b) pontban rögzített jogerőre emelkedése, a generálkivitelezői tender 4.c) pont szerinti lezárása, a használatbavételi engedély 4.d) pont szerinti jogerőre emelkedése nem valósult meg, ezért a felperes a megbízási díj 60%-át meghaladó sikerdíjra alappal nem tarthat igényt.

Rámutatott, hogy a felperes feladatát képezte különböző engedélyek beszerzésében való aktív közreműködés, így az engedélyeztetés elmaradása vonatkozásában a felperes felróhatóságának hiányára megalapozottan nem hivatkozhat, de az építési engedély üzbég szabályozásának általa állított hiányát nem is bizonyította.

Az elsőfokú bíróság a megbízási szerződés hatályának kiegészítő projektekre kiterjedését a megbízási szerződés 8. pontjában foglaltakból kiindulva tartotta szükségesnek vizsgálni, mely kifejezetten rögzíti, hogy a megbízási szerződés hatálya a kiegészítő projektekre akkortól terjed ki, ha a felek az adott kiegészítő projektrészre vonatkozó ütemtervet elfogadják. Kiegészítő projektekre ütemterv nem készült, ennek ellenkezőjét felperes sem állította. A felperes sem gondolta korábban a kiegészítő projektekre a szerződés hatálybalépését, mivel a kiegészítő projektekre vonatkozó havi bontású megbízási díjat a megbízási szerződés időszakában nem érvényesített. A felek között továbbá nem volt egyező akaratnyilvánítás a kiegészítő projekteknek a megbízási díj alapját képező költségére, megbízási díj ennél fogva sem kerülhet megállapításra. Az alperes és az üzbég kormány között létrejött befektetési szerződés nem a költséget, hanem a befektetés értékét rögzíti, így ezen összeg nem képezheti a megbízási díj alapját a szerződés értelmében. Önmagában a felperes tevékenységét igazoló okiratok nem igazolják a feleknek a szerződés hatályba léptetésére vonatkozó kölcsönös akaratát. Mindezek alapján a kiegészítő projektek tekintetében érvényesített megbízási díj követelés tekintetében is megalapozatlan a kereset.

Az elsőfokú bíróság a keresetet a Ptk. 486. §-a alapján is megalapozatlannak találta, rámutatva, hogy ezen megbízás nélküli ügyvitelre vonatkozó jogszabályi rendelkezés alapján egyébként is csak a kiegészítő projektekkel összefüggő felperesi tényállítások vizsgálандók. Felperes a bizonyításra vonatkozó tájékoztatást követően a beavatkozásának helyénvalóságára különösebb bizonyítékot nem ajánlott fel. A rendelkezésre álló adatok, csatolt iratok a felperes állítását nem támasztják alá, de a felperes költségigényt nem is terjesztett elő keresetében.

Az elsőfokú bíróság egyebekben megjegyezte, hogy a megbízási szerződés nem lehetetlenülés okán, hanem a Ptk. 481. § d) pontja értelmében a megbízás tárgytalanná válása alapján szűnt meg, a felperes törvényes képviselője elismerte, hogy a szerződés tárgytalanná válása tekintetében a felek egyeztettek.

Az igazságügyi szakértő kirendelését mellőzte, mivel a megbízási díj 60 %-át meghaladó sikerdíj megfizetéséhez szükséges feltételek nem valósultak meg, ebből következően nincs jelentősége

annak, hogy a felperes az adott tevékenységét milyen mértékben látta el. A feltételként megjelölt eredmény elmaradása folytán a felperes díjazásra nem tarthat igényt. A szakértő kizárólag a bíróság kompetenciáját meghaladó bizonyítást folytathat, az igazságügyi szakértői vizsgálatához szükséges tények állítása, így a felperes által elvégzett feladatok meghatározása, azok elvégzésének igazolása a felperes bizonyítási kötelezettsége, és nem igazságügyi szakkérdés.

Az ítélettel szemben a felperes fellebbezett. Elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság újabb eljárás lefolytatására felhívását, másodlagosan az ítélet keresete szerinti megváltoztatását kérte. Arra hivatkozott, hogy az ítélet sérti a Pp. 206. § (1), a Ptk. 478. § (1)-(2) bekezdését, a Pp. 146/A. § (1) bekezdését. Az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan tárta fel. Az elsőfokú bíróság a Ptk. 207. §-ának sérelmével állapította meg a megbízási szerződés sikerdíjas jellegét. A felek ugyanis olyan rendelkezést nem alkalmaztak, amely arra utalt volna, hogy a meghatározott események elmaradása a megbízottat mentesítette volna a díj fizetése alól. Az események csak a díjak megfizetésének időpontjára nézve tartalmaztak iránymutatást, mivel a szerződéskötéskor dátumszerűen nem tudták a részteljesítések egyes időpontjait meghatározni. A szerződés a részére járó díjfizetést egyáltalán nem köti az események bekövetkeztéhez, az elsőfokú bíróság kiterjesztően és jogsértően értelmezte a szerződés 4. pontját. Utalt arra, hogy a gazdasági életben a sikerdíj nagyon szűk körben alkalmazott, általában akkor, amikor nem a megbízott tevékenységén múlik a megbízás sikeressége. A gyárüzem megépülése, működésének megkezdése nem a saját megbízotti tevékenységétől függött, továbbá a tevékenysége egy olyan általános szakmai tevékenység volt, amely független volt attól, hogy az alperes végül megvalósítja-e az általa elérni kívánt célt, vagy nem, arra ráhatása nem volt. Az elsőfokú bíróság nem adta indokát, hogy milyen összefüggés van a sikerdíjas szerződés és a megbízási díj átalányként történő megállapítása között, ez utóbbi önmagában nem sikerdíjas megállapodást jelent, hanem egy tevékenység díjazását foglalja magában. Az elsőfokú bíróság arról sem adott számot, hogy milyen eredménykötelmi tevékenység terhelte, mi volt az a tevékenység, amely egy sikerhez lett volna kötve. A szerződés 1. pontjának 1-11. pontjaiban összefoglalt tevékenységek olyan műszaki tevékenységek, amelyek többségét egy építési beruházás esetében a beruházás megvalósulásától függetlenül előzetesen el kell végezni, csak ezután lehet megítélni a beruházás megkezdésének célszerűségét. A felsorolt 11 tevékenységet 3 kivételével elvégezte. Életszerűtlen sikerdíjasnak minősíteni azokat a tevékenységeket, amelyeknek ellátása a megbízó projektről döntési helyzetbe hozásához szükséges. Állította, hogy az elsőfokú bíróság a téves és prejudikáló álláspontjából következően nem az alperest kötelezte a megbízási szerződés eredménykötelmi jellegű voltának bizonyítására. Az elsőfokú bíróság csak az alperes képviselőjének sikerdíjas szerződés létrehozására, a felperes haszonból való részesítésére tett nyilatkozatára volt figyelemmel, de mellőzte figyelembe venni a törvényes képviselője ezzel ellentétes nyilatkozatát, mely szerint a külföldi munkavégzéssel kapcsolatban előre látható jelentős költségek miatt határozták meg a díjat 2,0 %-ban. A építése során kötött szinte ugyanilyen tartalmú szerződés esetében sem merült fel a nyereségből részesedés, ha pedig a cél a haszonból való részesítés lett volna, akkor a teljes díjat az alperes a beruházás végleges befejezésekor, az üzemszerű működés megkezdésekor fizette volna meg.

Az elsőfokú bíróság tévesen mellőzte a szakértői bizonyítást, mivel az igazságügyi szakértő állást tudott volna foglalni a szerződésben meghatározott tevékenységek eredmény- vagy gondosságkötelmi voltáról, azok kifejtése szükségességének időpontjáról, a tevékenységek elvégzésének megtörténtéről, arról, hogy a kikötött „vállalkozási” díj alapvetően költségalapú volt-e. Ezen kérdésekre adott válaszok tükrében lehetett volna megalapozottan állást foglalni a megbízási díj jellegéről.

Állította továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a kiegészítő projektekre vonatkozóan is a bizonyítékokat jogszabálysértően értékelte. A periratokból megállapíthatóan (peres felek képviselőinek levelezése, alperes által adott utasítások) már a szervezési és tervezési feladatok ellátása során nyilvánvalóvá

vált, hogy az alperes egyetlen üzemen belül kívánja létrehozni valamennyi részprojekt ellátásához szükséges gyártási egységet. A 3. és 4. számú projektrészek megvalósíthatósági tanulmánya az üzbég kormány részére történő prezentáció érdekében is elkészült, mely igazolja, hogy az alapprojekt és az 1. és 2. számú projektrész nem volt egymástól elválaszthatóan kezelhető. Az elsőfokú bíróság által megállapított körülményekből nem lehet az általa elvégzett tevékenység hiányára következtetni, különösen arra tekintettel, hogy a fizetési ütemezést a felek a szerződéshez csatolták. Szakértői bizonyítás esetén megállapítható lett volna az általa elvégzett tevékenység, és az arra járó megbízási díj.

Hangsúlyozta, hogy a teljesítés lehetetlenné válására hivatkozása nem jelentett keresetmódosítást, ezt a körülményt az elsőfokú bíróságnak a Ptk. 481. § d) pontja, a szerződés tárgytalanná válása körében kellett volna vizsgálnia. Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor nem vizsgálta, hogy a tárgytalanná váláshoz vezető lehetetlenülés milyen okra vezethető vissza, és így nem vizsgálta az alperes megtérítési kötelezettségét sem. E körben hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.495/2015/4/II. számú közbenső ítéletére. Továbbra is kiemelte, hogy a beruházás rentabilitásától teljesen független mérnöki tanácsadó és tervezési feladatot látott el, munkavégzése sikeres volt, az alperes az egyes részfeladatokat egy azerbajdzsáni projekt során felhasználta. A szerződés tárgytalanná válása, lehetetlenülése az üzbég kormánnyal megkötött befektetési szerződés alperes általi megszegésére vezethető vissza.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását, felperes IM rendelet szerinti másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Előadta, hogy a felperes fellebbezése több helyen nem pontosan értelmezi az elsőfokú ítélet szövegét, nem bizonyított, illetve valótlan adatokat állít tényként. A felperes csak a megbízási szerződés 4. pontjának számára előnyös részét fogadja el, ahol a felek a kifizetést 5 feltételhez kötötték, ott vitatja a szöveg nyelvi elemzésének eredményét. Az elsőfokú bíróság az ítélet indoklásában azt állapította meg, hogy a szerződésben sikerdíjas elemek vegyesen vannak jelen a gondossági kötelemmel. A tipikus sikerdíjas szerződések, mint pld. az ingatlanközvetítési szerződés, épp a felperesi állítás ellenkezőjét mutatja, azaz siker esetén a díjazás magas, sikertelenség esetén nincs, vagy minimális díjazás illeti meg a megbízottat. Kitért arra is, hogy a felperes 2015. december 17-én kelt előkészítő iratában vállalta, hogy az igazságügyi építésügyi szakértő bevonásához szükséges indítványt megteszi és a szakértői díjat előlegezi. Indítványát a 2016. június 6-i tárgyaláson fenntartotta, azonban pontosabban nem határozta meg, hogy a szakértő miben foglaljon állást. Ezt követően a felperes 2018. január 16-án kérte a szakértő kirendelését. A felperes az eljárás során egyszer határozta meg, mire kéri a szakértő kirendelését, ez pedig nem az volt, amit a fellebbezésben állít. A szakértő egyébként sem foglalhat állást, hogy a szerződést hogyan kell értelmezni megbízási díj tekintetében, a szerződés „eredménykötelmi, vagy gondossági kötelmi” volt-e. A felperes által is elismerten a szerződésben írt kifizetési feltételek nem valósultak meg, ez ténykérdés és nem szakkérdés. Az elsőfokú bíróság pontosan meghatározta az igazságügyi szakértő kirendelése mellőzésének okait. A szakértő a felperes által meghatározott kérdésben sem tudott volna állást foglalni, mivel a felperes többszöri felszólításra sem munkálta ki a részéről végzett tevékenységet. A felperes által csatolt DVD-n lévő levelezésből nem állapítható meg, hogy a felperes mikor, milyen konkrét tevékenységet végzett a projekttel kapcsolatosan az adott időszakban, mennyi időt vett igénybe részéről a tevékenység. A szakértői bizonyítási indítványhoz a felperesnek kellett volna igazolni azokat a tényeket, amikből az általa ténylegesen elvégzett tevékenység megállapítható. A felperes által becsatolt dokumentumok erre nem alkalmasak, így a szakértőnek nem is lett volna lehetősége a felperes szerződésben írt kötelezettségeit mivel összehasonlítani. A felperes által becsatolt levelezés továbbá sok helyen épp az ellenkezőjét támasztja alá annak, amit a felperes állít a per során. 2010. május 15-én nem volt elfogadott megvalósíthatósági tanulmány, a 10 éves szállítási szerződés üzbég fél általi aláírása nélkül nem is lehetett megvalósítható projekt.

Hangsúlyozta, hogy a felperes a bizonyítási indítványai előterjesztésével folyamatosan késett, illetve azokat felhívás ellenére 2018. januárjáig nem tette meg, így több, mint másfél évig egyrészt rosszhiszemű pervitelt valósított meg, másrészt az elsőfokú bíróság már csak ez alapján is jogosan mellőzhette a bizonyítási indítványokat. A felperes megalapozatlanul vitatja az elsőfokú bíróság kiegészítő projektek tekintetében tett megállapításait is. A fizetési ütemezés az alapprojekt esetében nem volt a felek által elfogadott és aláírt a szerződéskötés időpontjában, a kiegészítő projektek tekintetében pedig a későbbiekben sem született ilyen fizetési ütemezés. Nem lehet tudni, hogy a felperes az általa benyújtott fizetési ütemezést mikor készítette, de az nem volt a szerződés része. A megbízási szerződés 4. oldalának 8. pontja szerinti, adott projektrészre vonatkozó, felek által elfogadott és aláírt ütemterv nem volt, ez ténykérdés. Ebből következően az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra az álláspontra, hogy a kiegészítő projektek esetében a szerződés nem lépett hatályba. A kiegészítő projektek tekintetében nem is készült az Állam által elfogadott megvalósíthatósági tanulmány, ami egy részletes ütemtervnek az alapja lehetett volna. A felperes által benyújtott, nagyrészt saját megbízási díjának kalkulációját tartalmazó fizetési ütem nem szolgálhat a hatálybalépés alapjául. Az elsőfokú eljárásban előadottakkal egyezően utalt a Ptk. 486. §-ának az alkalmazhatatlanságára is. Itt is megjegyezte, hogy a felperes a kiegészítő projektek vonatkozásában végzett tevékenységével kapcsolatosan bizonyítékot az elsőfokú bíróság felhívása ellenére sem csatolt be. A felperes fellebbezési előadásaival szemben a 3. és 4. projektrészek tekintetében nem készült megvalósíthatósági tanulmány. Az ügyvezetője és a tanú is elmondta, hogy a kiegészítő projektek összefüggtek egymással, de mind az alapprojekt megvalósíthatóságára, megvalósítására épült. Az alapprojekt adta volna a gazdasági alapját a többi projektnek. Utalt arra is, hogy a felperes több, mint egy évet késett másodlagos kereseti kérelme előterjesztésével, és úgy kezeli evidenciaként, hogy a szerződésszegő magatartása vezetett a lehetetlenüléshez, hogy ezt az és az alperes közötti jogviszony elbírálására jogosult szerv megállapította volna. Az ilyen jogvitát nem is kezdeményezett. Állította, hogy a projekt nem volt megvalósítható, objektív tényezők vezettek a szerződés tárgytalanná válásához, amely tényezőkről a felperes is tudomással bírt. Kérte a tárgyalásból a nyilvánosság kizárását.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel az ügy érdemére kihatóan megalapozatlan.

A Fővárosi Ítéletábrla mindenek előtt rámutat, hogy a jelen perben még alkalmazandó a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 252. § (2) alapján az ítélet hatályon kívül helyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2014. (VI.30.) PK vélemény (PK vélemény) 1. pontjára figyelemmel a hatályon kívül helyezés akkor indokolt, ha az elsőfokú eljárás megismétlése elengedhetetlen. Ez akkor áll fenn, ha az adott eljárási szabálysértés a per érdemi eldöntésére kihatott, továbbá az orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges. Az elsőfokú bíróság az alább kifejtettekre tekintettel nem sértett olyan lényeges eljárási szabályt, amely az ítélet hatályon kívül helyezését indokolná.

Az ítélet hatályon kívül helyezésének a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján sem állnak fenn a feltételei, mivel szintén az alább kifejtettekből következően, nem merül fel olyan terjedelmes bizonyítást igénylő helyzet, amely az elsőfokú eljárás megismétlését indokolná, sőt egyáltalán nem áll fenn az elsőfokú eljárás megismétlését eredményező bizonyítás szükségessége.

A Pp. általános rendelkezései között elhelyezett 3. § (3) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha a törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkésztet voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli. A bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás

sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni.

A Pp. 3. § (4) bekezdésének utolsó fordulata pedig azt is kimondja, hogy a bíróság a bizonyítás elrendelését mellőzni köteles, ha a bizonyítási indítványt a fél neki felróható okból elkésetten, vagy egyébként a jóhiszemű pervittel össze nem egyeztethető módon terjeszti elő, kivéve, ha a törvény eltérően rendelkezik.

A Pp. 3. § (5) bekezdése a szabad bizonyítás elvét deklarálja.

A Pp. 121. § (1) bekezdés c) pontja értelmében a keresetlevélben meg kell jelölni az érvényesíteni kívánt jogot, az annak alapjául szolgáló tényeknek és azok bizonyítékainak előadásával.

A fenti rendelkezésekkel összhangban a Pp. 141. § (2) bekezdése előírja, hogy amennyiben ez a tényállás megállapításához szükséges, a bíróság a feleket felhívja nyilatkozataik megtételére és lefolytatja a bizonyítási eljárást. A fél köteles tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait - a per állása szerint - a gondos és az eljárást elősegítő pervittelnek megfelelő időben előadni, illetve előterjeszteni.

A (6) bekezdés szerint, ha a felek valamelyike tényállításának, nyilatkozatának előadásával, bizonyítékainak előterjesztésével - a (2) bekezdésben előírt kötelezettsége ellenére - alapos ok nélkül késlekedik, és e kötelezettségének a bíróság felhívása ellenére sem tesz eleget, a bíróság a fél előadásának, előterjesztésének bevárása nélkül határoz, kivéve, ha álláspontja szerint a fél előadásának, előterjesztésének bevárása a per befejezését nem késlelteti.

A Pp. 164. § (1) bekezdésének a bizonyítási teherre vonatkozó szabálya szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el.

A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.

A Pp. idézett rendelkezéseiből következően a polgári peres eljárásban a felek kötelesek a peranyagot szolgáltatni, a szükséges bizonyítékokat rendelkezésre bocsátani, a bizonyítási indítványaikat előterjeszteni. A felperest az általa érvényesített joggal összefüggésben tényállítási és ténybizonyítási kötelezettség terheli. A bíróság pedig az ehhez szükséges tájékoztatással megfelelő határidő tűzésével, a mulasztás jogkövetkezményére figyelmeztetéssel köteles felhívni a feleket kötelezettségeik teljesítésére.

A fél tehát valamely tény, körülmény bizonyítására vonatkozó kötelezettségének a bizonyítási indítványai, bizonyítékai előterjesztésével tehet eleget. Ha a felperes a szükséges tényállításai, bizonyítási indítványai megtételét, a bizonyítékai előterjesztését elmulasztja, a bíróság egy ízben felhívhatja a felperest a hiány pótlására, ennek eredménytelensége esetén azonban a bíróság, feltéve, hogy a felperes késedelme a per befejezését egyébként sem késleltetné, a rendelkezésre álló adatok alapján határoz. Ha pedig a fél felróhatóan, alapos ok nélkül mulaszt, annak jogkövetkezményét a bíróság a bizonyítás mellőzésével köteles levonni, melynek eredményeként a bizonyításra köteles fél viselni tartozik a bizonyítása sikertelenségének, elkésett voltának jogkövetkezményét.

Azt, hogy a felperesnek mely tényeket szükséges előadnia és bizonyítania, bizonyítást indítványoznia, mindig a keresettel érvényesített jog határozza meg.

Az adott ügyben a felperes elsődleges kereseti kérelmét a felek jogviszonyára még alkalmazandó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 478. § (3) bekezdésére alapította, melynek értelmében ha a megbízási szerződés a megbízás teljesítése előtt szűnt meg, a megbízott a

díjnak tevékenységével arányos részét követelheti. A Ptk. ezen szakaszához fűzött kommentár szerint olyankor van szükség arányosításra, a díj és a megbízott által ténylegesen végzett tevékenység arányának megállapítására, ha a felek közötti szerződés a megbízás teljesítése előtt szűnik meg, és a kommentár arra is rámutat, hogy ezen szabály nyilvánvalóan arra az esetre vonatkozik, ha a megbízás megszűnéséért egyik fél sem felelős.

Nem vitásan a felek között visszterhes megbízási szerződés jött létre, a felperes a Ptk. 474. § (2) bekezdése alapján köteles volt a szerződésben részletesen meghatározott beruházói képviselőt, a műszaki szakértői tanácsadást, műszaki ellenőrzést, létesítéssel összefüggő megbízói feladatokat ellátni az oltóanyag gyártó üzem és a hozzá tartozó létesítmények megvalósításával (alapprojekt) kapcsolatosan, mely feladatok ellátásáért az alperest a szerződés 4. pontja szerinti díjfizetési kötelezettség terhelte a Ptk. 478. § (1) bekezdése alapján.

Helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy a felek a díjfizetést a megbízott sikeres tevékenységétől is függővé tehetik, tévedett azonban, amikor a perbeli adatokat értékelve arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felek közötti megbízási szerződés vállalkozási elemekkel vegyes, sikerdíjas jellegű.

A sikerdíj kikötése a szerződést eredményorientálttá teszi, tehát a megbízott a sikerdíj érdekében a saját kockázatára valamely eredmény elérését, létrehozását vállalja.

A BDT2016.3495. számon megjelent eseti döntés indokolása szerint is a sikerdíj az a jogi eszköz, amellyel a megbízó a saját fokozott érdekelttségét átviszi a jogviszony másik alanyára azáltal, hogy annak - teljes vagy részbeni - díjazását a tevékenység eredményességéhez köti, ezzel igyekszik a megbízottat az eredményességben motiválttá tenni.

A felek közötti megbízási szerződés nem tartalmazza a felek arra vonatkozó kölcsönös és egybehangzó akaratnyilatkozatát, hogy a kikötött egyösszegű megbízási díj 40 % részének kifizetését a felek a 4.a-f) pontban megjelölt feltételek, mint eredmény bekövetkezéséhez kötik, nem tartalmaz a felperes részéről kötelezettségvállalást eredmény elérésére, létrehozására. A Fővárosi Ítéltábla a felperessel értett egyet abban, hogy a megállapodás eredménykötelmi jellegét teszi kétségesse, hogy a megbízás sikerességére valójában ráhatása nem volt, a gyárüzem megépülése, működése alapvetően a megbízó tevékenységén múlt. A felek azonosan nyilatkoztak arról, hogy a szerződést a felperes szövegezte, de a törvényes képviselőik nyilatkozatai, illetőleg tanúnyilatkozata már ellentmondásos volt a felek szerződéskötéskori akaratát illetően, mely ellentmondást a per során sem sikerült feloldani.

Az elsőfokú bíróság, szemben a felperes fellebbezési érvelésével, a 2015. szeptember 22-i tárgyaláson arról adott tájékoztatást, hogy a sikerdíjas megbízási szerződés létrejöttének bizonyítása az alperes terhére esik.

A Fővárosi Ítéltábla a fent kifejtettekre tekintettel nem találta bizonyítottnak, hogy a teljes megbízási díj 60 %-át meghaladó része kifizetését a felek meghatározott eredmények eléréséhez, nem pedig a részletesen meghatározott feladatok ellátásához köttették.

Ebből pedig az következik, hogy amennyiben a felperes a szerződésben meghatározott tevékenységek, a rábízott ügy egy részét ellátta, igényt tarthat a kikötött díjnak a tevékenység arányos részére.

A felek között nem volt vitás, hogy az alperes a felperesnek 140.400 USD megbízási díjat az alapprojekt kapcsán megfizetett, és a felperes számlát utoljára a 2010. december 1-től december 31-ig tartó időszakra bocsátott ki, ezt követően a projekt megvalósítása tárgyában érdemi munka nem folyt, a felperes törvényes képviselője is úgy nyilatkozott, hogy 2010. decembere után a tervezés ügyeit le kellett zárnia.

A felperes az alapprojektal összefüggésben 83.187 USD követelést érvényesített és arra hivatkozott, hogy a 4. a)-b)-c), továbbá f) pontban meghatározott díjak kifizetése alapjául szolgáló feladatokat az általa megjelölt arányban teljesítette. Annak megítélése, hogy a felperest a 140.400

USD összesen felül további díj megilleti-e, mindenképpen szükségessé tette annak vizsgálatát, hogy a 140.400 USD milyen tevékenységeket fedett le, különös tekintettel arra is, hogy az F/16-25. szám alatt csatolt okiratok, és a DVD-n szereplő dokumentumok sem későbbi keltűek, mint a legutolsó számla kibocsátásnak kelte, és valamennyi kibocsátott számlában kizárólag „mérnöki műszaki szakértés, tanácsadás” tevékenység került feltüntetésre.

Az elsőfokú bíróság 2016. február 2-án kelt 10. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvbe foglaltan 30 nap határidővel felhívta a felperest az általa kiállított és az alperes által kifizetett számlákban történt felperesi elszámolás részletezésére, nevezetesen, hogy mely tevékenységek alapján került kiállításra a megbízási díj.

A felperes a felhívásnak nem tett eleget, a számlák tartalmát határidőben és azt követően sem részletezte, a szerződésben meghatározott feladatai ellátását konkrétan nem jelölte meg, ezért azt kellett megállapítani, hogy a felperes az általa érvényesített jog alapjául szolgáló olyan tényállításokat, amelyek tekintetében szakértői bizonyítás lett volna folytatható, nem tett. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes a jogvita elbírálásához szükséges, releváns tényállítási kötelezettségét nem teljesítette, helytállóan mellőzte ezért a szakértői bizonyítást. A Fővárosi Ítéltábla rámutat, hogy a megtett tényállítások tükrében szükséges vizsgálni, hogy merül-e fel olyan szakértelem pótlásának szükségessége, amellyel a bíróság nem rendelkezik. A szakértői eljárás az állított tények bizonyítására szolgáló eszköz, a bíróságnak mindazon tényeket, adatokat közölnie kell a szakértővel, amelyekre a feladata elvégzéséhez szüksége van. (Pp. 166.§ (1) bekezdés, 177. § (1) bekezdés, 181. § (1) bekezdés)

Mivel a felperes az elsőfokú bíróság 2016. június 7-i, felperest 45 nap határidővel további bizonyítási indítványai előterjesztésére felhívó, Pp. 141. § (2) és (6) bekezdésére figyelmeztető végzése ellenére a perben 2018. január 22-ig érdemben nem nyilatkozott, és a fellebbezési előadásával ellentétben, az elsőfokú eljárásban szakértői bizonyítást is csak annak megállapítására indítványozott, hogy az általa megjelölt munkákat, így az építési engedélyezési eljárást, illetőleg a tenderezést elvégezte, és ehhez képest kérte az összecszerűség szakértői megállapítását 2018. január 25-én, az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (4) bekezdése alapján a bizonyítási indítvány jóhiszemű pervitellel össze nem egyeztethető módon, elkésetten előterjesztett voltára tekintettel is helytállóan mellőzte a bizonyítást.

A Fővárosi Ítéltábla teljes mértékben osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját a felperes ún. kiegészítő projektek kapcsán előterjesztett 494.937 USD követelése tekintetében, azt nem kívánja megismételni. Csupán arra mutat rá, hogy e körben is irányadónak tekinti a felperes tényállításai hiányára, a szakértői bizonyítás el nem rendelhetőségére fent írtakat. Helyesen hivatkozott az alperes a fellebbezési ellenkérelmében többek között arra is, hogy a felperes a kiegészítő projektek vonatkozásában végzett tevékenységével kapcsolatosan sem csatolt be bizonyítékot az elsőfokú bíróság felhívása ellenére.

A Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bírósággal a tekintetben is, hogy a másodlagosan előterjesztett kereset elbírálásának feltételei nem álltak fenn. A Pp. 146. § (5) bekezdés a) pontja értelmében csak az nem minősül keresetváltoztatásnak, ha a felperes a keresettel érvényesített jog megváltoztatása nélkül annak megalapozására újabb tényeket hoz fel, vagy a felhozottakat kiigazítja.

Azzal, hogy a felperes a megbízási szerződés alperesnek felróható lehetetlenülésére alapítva kártérítéshez fűződő jogát is érvényesítette, a keresettel (elsődleges keresettel) érvényesített jogot, ezáltal pedig a keresetét megváltoztatta.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 146/A. § (1) bekezdése és a 146/B. §-a helyes alkalmazásával a kifejtett indokai alapján a Pp. 146/A. § (6) bekezdése alapján helytállóan utasította el az elkésetten

előterjesztett másodlagos kereseti kérelmet.

Tévesen hivatkozott a felperes a fellebbezésében arra, hogy a szerződés teljesítésének lehetetlenné válását az elsőfokú bíróságnak a szerződés tárgyalanná válása körében lett volna szükséges vizsgálnia, mivel a per utolsó tárgyalásán is a kártérítési igénye alapjául hivatkozott a megbízási szerződés alperesnek felróható okból lehetetlenülésére. Rámutat a Fővárosi Ítéltábla, hogy a jogvita elbírálásához szükséges, adekvát tényállítások hiányában egyébiránt közömbös a szerződés megszűnésének módja. Mivel azonban a felperes a fellebbezésében is vitatta azon ítéleti megállapítást, miszerint a megbízási nem lehetetlenülés okán szűnt meg, a Fővárosi Ítéltábla megjegyzi, hogy éppen a felperes által - tévesen - az alperes üzleti kockázatába tartozónak tekintett körülmények, úgy, mint a befektetés helyének idegen jogi kultúrája, szabályozási és kulturális környezete, a kiemelkedően nagy volumenű beruházásból fakadó politikai nyomásgyakorlás, a megvalósítandó beruházást érintő kiélezett konkurenciális verseny, a gyártáshoz szükséges alapanyagok lokális hiánya voltak azok az objektív körülmények, amelyek megalapozták a megbízáshoz fűződő érdek megszűnését, a szerződés tárgyalanná válását.

Mindezek alapján azt kellett megállapítani, hogy az elsőfokú bíróság az elbírálandó keresetet teljes egészében elbírált, és azt megalapozottan utasította el.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a pereszes felperest kötelezte az alperes 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pontja, (5)-(6) bekezdése, valamint 4/A. §-a alkalmazásával megállapított, a kifejtett jogi képviselői tevékenységgel arányos ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az illetékfeljegyzési joga folytán meg nem fizetett fellebbezési illeték államnak megfizetésére.

Budapest, 2018. október 10.

. Gál Judit s. k.

a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s. k.

előadó bíró

Dr. Molnár József s. k.

bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana
bírósági ügyintéző